เดลินิวส์
Daily News
Circulation: 500,000
Ad Rate: 1,800

Section: First Section/ภาพ-ข่าวสังคม
วันที่: เสาร์ 17 มิถุนายน 2566
ปีที่: - ฉบับที่: 26910 หน้า: 5(ขวา)
Col.Inch: 20.44 Ad Value: 36,792 PRValue (x3): 110,376 คลิป: สี่สี
ภาพข่าว: เบญจมาศ: ครบ 74 ปี

เบญจมาศ

ครบ 74 ปี **รศ.ดร.ภูริ ฟูวงศ์เจริญ** คณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดงานวันคล้ายวันสถาปนาคณะรัฐศาสตร์ครบ 74 ปี โดยมี **ศ.พิเศษ นรนิติ เศรษฐบุตร** นายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ **ดร.องอาจ เดชอิทธิรัตน์** กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะรัฐศาสตร์ **พล.อ.ยศนันท์ หร่ายเจริญ ชัยจิตร รัฐขจร** และ **ปสันน์ เทพรักษ์** ร่วมงาน ที่ท่าพระจันทร์

NewsClip app.iqnewsclip.com
Dataxet Limited | 888/178 Ploenchit Road, 17th Floor, Mahatun Plaza Building, Lumpini, Patumwan, Bangkok 10330, THAILAND
02-253-5000, 02-651-4700 02-253-5001, 02-651-4701 help@iqnewsclip.com

กรุงเทพธุรกิจ

การศึกษา

คุณค่าของทักษะวัดกันจากอะไร | เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว

By เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว | หน้าต่างความคิด | 17 มิ.ย. 2566 เวลา 18:25 น. | 163

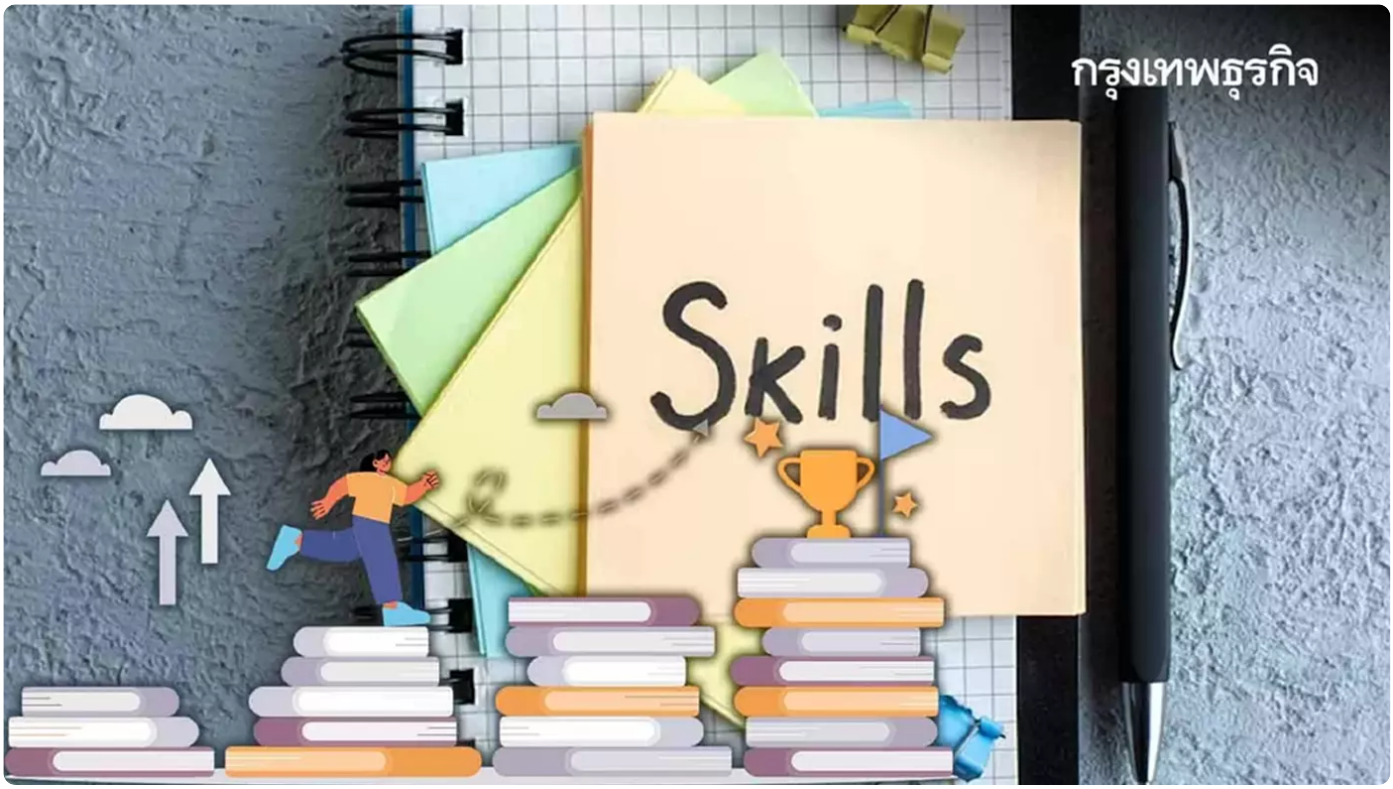

> *ในปัจจุบันนี้ ทักษะกลายเป็นปัจจัยชี้เป็นชี้ตายของธุรกิจและคนทำงาน การเรียนรู้ทักษะใหม่ (Reskill) และการยกระดับทักษะเดิม (Upskill) กลายเป็นคำฮิตที่ได้ยินกันอยู่เสมอ*

เนื่องจากทักษะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นเหมือนหน้าตาหรือวุฒิการศึกษา การจะประเมินคุณค่าของทักษะออกมาเป็นตัวเลข จึงไม่สามารถทำได้กับทักษะทุกเรื่อง แต่อย่างน้อย ถ้าเราสามารถตอบคำถามพื้นฐาน 5 ข้อต่อไป เราก็พอจะประเมินกันคร่าว ๆ ได้ว่าทักษะนั้นมีคุณค่ากับหน่วยงานหรือตัวเราเองแค่ไหน

1. ทักษะที่มีอยู่มีส่วนในการสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับบริษัทมากน้อยเพียงใด?

คุณสมบัติประการแรกที่เป็นตัวกำหนดคุณค่าของทักษะคือ การสร้างความเหนือกว่าในการแข่งขัน ทักษะที่มีส่วนช่วยให้บริษัทสามารถนำหน้าคู่แข่งได้ ก็จัดว่าเป็นทักษะที่สำคัญ

ยกตัวอย่างเช่น ทักษะที่สำคัญในการทำธุรกิจของ**กลุ่มทอผ้าไหมมัดหมี่**ของหมู่บ้านในภาคเหนือก็คือ ความสามารถในการทอผ้าของช่างทอผ้า เทคนิคการออกแบบลวดลายใหม่ๆ ที่สวยงาม และความสามารถในการเลือกสรรวัตถุดิบที่มีคุณภาพ เป็นต้น

ส่วนทักษะที่มีความสำคัญในการแข่งขันในลำดับรองลงมา ได้แก่ ทักษะในด้านการทำบัญชี ทักษะการขับรถของคนขับรถส่งผ้าไปให้แก่ลูกค้า เป็นต้น

ทักษะสามารถลอกเลียนแบบได้ง่ายหรือไม่?

แม้ว่าบริษัทจะมีทักษะที่ทำให้บริษัทอยู่ในฐานะที่เหนือกว่าคู่แข่ง แต่หากทักษะดังกล่าวมิได้มีลักษณะเฉพาะตัว และเป็นสิ่งที่ลอกเลียนแบบได้ง่ายแล้ว คู่แข่งก็จะสามารถหาหรือสร้างทักษะประเภทเดียวกันนี้ได้ในระยะเวลาไม่นาน ซึ่งจะทำให้ความเหนือกว่าที่มีอยู่หมดไปในที่สุด

ลักษณะเฉพาะตัวของทักษะมิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในระยะเวลาอันสั้น แต่เป็นผลจากการพัฒนาทักษะมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน จนกระทั่งกลายเป็นความเชี่ยวชาญ

ทักษะเกี่ยวกับการออกแบบและทอผ้าไหมมัดหมี่ที่มีลวดลายสวยงาม ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่มีลักษณะเฉพาะที่สมาชิกในกลุ่ม มีการพัฒนาและถ่ายทอดกันมาอย่างต่อเนื่องหลายชั่วอายุ เพราะ**การลอกเลียนแบบ**ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนยาวนาน

ทักษะนั้นเสื่อมค่าเร็วแค่ไหน?

ทักษะก็เช่นเดียวกับสินทรัพย์ประเภทอื่นที่ย่อมมีการเสื่อมค่าไปตามกาลเวลา แต่สิ่งที่ทำให้ทักษะแตกต่างจากสินทรัพย์ทั่วไปก็คือ การเสื่อมค่าของทักษะมิได้เกิดจากการใช้ประโยชน์ แต่เกิดจากสาเหตุอื่นๆ

เช่น การเสื่อมความนิยมในตัวสินค้าที่ใช้ทักษะนั้นในการผลิต ซึ่งส่งผลให้ทักษะนั้นไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป การค้นพบ**ทักษะใหม่**ที่สามารถให้ประโยชน์ในเรื่องเดียวกันได้ดีกว่าทักษะเดิมที่มีอยู่

ตัวอย่างเช่น ถ้าความนิยมในผ้าไหมมัดหมี่ลดลง คุณค่าของทักษะในการทอผ้าประเภทนี้ก็จะลดลงตามไปด้วย แต่เมื่อใดก็ตามที่ความนิยมผ้าไหมเพิ่มขึ้น คุณค่าของทักษะเกี่ยวกับการทอผ้าก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ใครเป็นผู้ได้ประโยชน์จากทักษะนี้บ้าง?

ทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรส่วนใหญ่ของบริษัทย่อมมีคุณค่ามากกว่าทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อคนกลุ่มเล็กๆ การได้รับประโยชน์ในที่นี้อาจเป็นการได้รับประโยชน์โดยตรงเพราะเป็นผู้ใช้ทักษะนั้น หรือประโยชน์โดยอ้อมจากการทำงานร่วมกับผู้ที่ใช้ทักษะนั้น

ในกรณีของการทอผ้า ตัวอย่างของทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อคนกลุ่มใหญ่คือทักษะเกี่ยวกับการออกแบบและการทอผ้า ที่มีการสร้างลวดลายใหม่ๆ ขึ้นมาอยู่เสมอ จนเป็นที่ต้องการของลูกค้า

คนในกลุ่มจึงมีงานทำอย่างต่อเนื่อง (ผู้ใช้ประโยชน์จากทักษะโดยตรง) และทำให้สมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มที่มิได้ทำหน้าที่ทอผ้า (ผู้ได้รับประโยชน์ทางอ้อม) เช่น ผู้ซื้อวัตถุดิบ คนทำบัญชี คนขับรถส่งผ้าไปยังตัวเมือง ได้รับประโยชน์ตามไปด้วย

สามารถหาทักษะอื่นมาทดแทนได้ยากง่ายเพียงใด?

ถึงแม้ว่าทักษะที่มีอยู่อาจมีลักษณะเฉพาะที่ไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ง่าย แต่ถ้าคู่แข่งมีทักษะอื่นๆ ที่ให้ประโยชน์ในเรื่องเดียวกันแล้ว ความสำคัญของทักษะเฉพาะที่เรามีอยู่ก็จะลดลง

จากตัวอย่างข้างต้น สิ่งที่สามารถทดแทนทักษะเกี่ยวกับการทอผ้าก็คือการใช้เครื่องจักร หากกลุ่มทอผ้าของหมู่บ้านใกล้ๆ กันที่เป็นคู่แข่งซื้อเครื่องจักรนี้มาใช้ ทำให้สามารถผลิตผ้าได้มากกว่าในราคาที่ต่ำกว่าแล้ว ความสามารถในการแข่งขันของหมู่บ้านที่ทอผ้าด้วยมือก็จะลดลง **คุณค่าของทักษะ**เกี่ยวกับการทอผ้าด้วยมือก็ลดลงตามไปด้วย

การประเมินคุณค่าของทักษะ

จากคำถามทั้งห้าข้อ เราจะเห็นว่า ทักษะที่มีคุณค่าต่อบริษัทต้องเป็นทักษะที่มีส่วนในการเสริมสร้าง **ความสามารถในการแข่งขัน** ลอกเลียนแบบได้ยาก เสื่อมค่าช้า เป็นสิ่งที่ให้ประโยชน์แก่คนกลุ่มใหญ่ของบริษัท และเป็นสิ่งที่ทดแทนได้ยาก

การที่เราสามารถจัดลำดับความสำคัญของทักษะที่มีอยู่ได้นั้น จะช่วยในการตัดสินใจว่า จะ**จัดสรรทรัพยากร**ต่างๆที่มีอยู่เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะอย่างไร จึงจะทำให้บริษัทสามารถสร้างและรักษาความสามารถในการแข่งขันไว้ได้ในระยะยาว.

คอลัมน์ หน้าต่างความคิด

ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว

คณะเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์